

SANCTISSIMI IN CHRISTO

PATRIS ET DOMINI NOSTRI DOMINI

BENEDICTI

DIVINA PROVIDENTIA

PAPÆ XIV.

LITERÆ DECRETALES

SUPER

CANONIZATIONE

BEATI FIDELIS

A SIGMARINGA

SACERDOTIS PROFESSI ORDINIS FRATRUM MINORUM

S. FRANCISCICAPPUCCINORUM

NUNCUPATORUM

Prefecti Missionis Apostolicæ in Rhetia, & Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Proto-martyris.

Romæ, MDCCXLVI. Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ

Et per eum, Excussum Granatæ. In Typographia Josephi de la Puerta.

OTSIHO NI IMPIETATE

INNOCENTI DOMINI

REMEDII

INNOCENTI

XIV

INNOCENTI

INNOCENTI

INNOCENTI

INNOCENTI

INNOCENTI

INNOCENTI
 INNOCENTI
 INNOCENTI

F 1.3^o

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

VINEA ELECTA, QUAM PLANTAVIT DEXTERA Domini, cujus unica vitis Christus, tot autem palmitēs, quotquot in Christo radicati Fideles interiori gaudent ipsius vivificæ nutritionis illapsu, providam circa se Cœlestis Agricolæ curam & sollicitudinem in eo potissimum experitur, quod omnes palmitēs non ferentes fructum, iusto iudicii rigore succidi & tolli; fructiferos verò atque feraces, ut fructum plus afferant, salubri ac pia severitate purgari, nunc quidem occulte perferent, nunc autem apertius atque

Exordium.

evidentius agnoscit. Hanc sanè æquabilem Divinæ simul iustitiæ bonitatisque rationem manifestè agnoscimus in præclaro Beati Martyris Fidelis certamine; in quo & detestantes miramur eorum duriciam cordis, obcecatamque favitiam, qui à Flici, qua portabatur, radice, suâ culpâ semel excisi, oblatam sibi à Domino pacem & gratiam pervicaciter repulerunt, Angelum verò pacis, evangelizantem sibi bona, apprehensum & cæsum occiderunt; & illius triumpho plaudentes gratulamur, qui in Dei & Ecclesiæ charitate fundatus, post multos bonorum operum fructus, animam demum ac vitam suam, oblationem acceptam Domino meruit exhibere. Sicut enim illi vesano erroris spiritu in furorē adii, & sanguinem iusti per summum scelus effundentes, satis declararunt, nequaquam se ad Regnum dilectionis Filii Dei pertinere; ita dum gloriosus Martyr pro Catholicorum Dogmatum integritate, & errantium proximorum salute, perpetuos labores, ærumnas, pericula, mortem denique ipsam fortiter subiit, profectò vitam suam, non tam inimicorum ferro præcisam amisisse, quam veluti matur Cœlestibus horreis fructum, in manus Dei deposuisse dicendus est.

Hunc itaque Beatam Virum, Catholicæ Fidei præconem, adsertorem, Martyrem, solemnè iudicio Nostro, cum Venerabilium Fratrum Nostorum S. R. E. Cardinalium, nec non Patriarcharum, plurimorumque Archiepiscoporum, & Episcoporum Romæ congregatorum consilio & assensu, agnitus atque probatus, Apostolica Auctoritate humilitati Nostræ divinitus concessa, universæ Ecclesiæ Dei colendum & venerandum proponimus: Qui Sigmaringæ Constantiensis Diocesis in Svevia Oppido, honesta Rojorum stirpe, Catholicis piisque parentibus ortus anno Domini MDCXXVII., & salutari lavacro tempestive regeneratus, innocenter exactâ pueritia, & sequenti ætate in honestissimarum disciplinarum & scientiarum studiis cum laude transactâ, nobilibus deinde Adolescentibus Italiam Galliamque peragrantibus comes & gubernator datus, sex ferme annorum spatio, tum eorum, tum propria eruditioni & virtuti promovenda, sedulam navavit operam. Mox utriusque juris lauream Friburgi adeptus, Advocati munus Ensisheimii in Alsaria professus est. Verùm quum ipsius animus desiderijs secularibus neutiquam inherens, ad Christianæ perfectionis studium interiori Dei voce traheretur, turbulentas Fori controversias, atque suspecta negotia citò dimisit, sequè Divinis obsequijs plenissimè dedicaturus, sacris simul Ordinibus initiari, & in religiosam familiam Fratrum Minorum S. Francisci Cappuccinorum admitti postulavit. Utriusque voti compos effectus, post primum Missæ Sacrificium die Festo ejusdem S. Francisci religiosissime peractam, arctioris Institutû habitum atque rationem, novumque FIDELIS nomen

Sancti Fidelis oratus, & ultra ante ingressus in Religionem.

Cappuccinorum Religionem Ingressus.

4
men (quum ante; Marcus vocaretur) velut in conspicium præclaræ Eidei, quam
Deo & Ecclesiæ usque ad mortem præstiturus erat, assumpsit.

Evangelica paupertatis, continentia, obedientia que vora, ad quæ toto
constituti Tyrocini decursu, omnium virtutum exercitacione se comparaverat,
eo spiritu emisit, ut semper hoc ipsum inter maxima erga se Divinæ largitatis
beneficia commemoraverit, quod ad ea proficenda vocatus fuerit, & admittus.

Ipsius virtutes.

Quare de ipsorum implemento danti ex parte sollicitus, & quum privatam in
Cœnobio vitam ageret, Regularis vitæ disciplinam summo studio atque humiliter
servavit; & quum deinceps, ex obedientia, Conventus Veldkirchensis regi-
mini diu præfuit, consummatum se perfectionis Magistrum aliis etiam exhibuit;
pro Dei gloria, & Animarum salute zelo flagrans, in exhortandis ad pietatem
& concordiam Fratribus alacer, in corripiendis cum mansuetudine potens,
in obeundis pro subditorum cura & levamine abjectis quibuscumque ministeriis,
laboriosus & humilis. De sua verò perfectione & salute super omnia sollicitus,
assiduus fuit in rerum Divinarum meditatione; Ideoque cæteris, post nocturna
præcæna & laudationum officia è Choro discendens, ipse in Ecclesia flexis genibus
coram Sanctissimo Sacramento ad auroram usque in oratione Dei perseverare
consuevit; Insuper, præscripta Horarum Canonicarum psalmodia minime contentus,
duo alia Officia, nimirum de Beatissima Virgine Maria, & de S. Francisco Patriarcha suo, quotidie recitabat. Quod autem sapè
à Domino flagitabat, ut sibi daretur vitam ab omni peccati labe immunem traducere,
id, ut securius obtinere mereretur, corpus suum cilicij aliisque voluntariis
castigationibus assiduum perpetuè fere inedia extenuabat, non ea tantum
jejunia exactissimè observans, quæ ex legibus sui Ordinis maximam anni partem
comprehendere dignoscuntur, sed iis etiam id ultro adjiciens, ut solemnibus
Adventus & Quadragesimæ jeuniis, & Sanctorum quorundam pervigiis à
quocumque obsonio abstinere; tum reliquis omnibus per annum Secundis,
Quartis, & Sextis Feriis, solis leguminibus victicaret: In Deipara verò & Sanctorum
Ordinis S. Francisci pervigiis, pane tantummodo & aqua vesceretur; nec nisi sub
vesperam plerumque cibo sese reficeret. Somno tandem ita parco utebatur,
ut tribus, aut quatuor ad summum horis dormiendo transactis, reliquam
noctis partem orationi, lectioni, scribendisque concionibus tribueret.

Quæ quidem, atque alia plura interiorum virtutum exercitia quum FIDELI
DEI Servo assidua & perpetua fuisset, probatum fuerit; mirari satis non
potuimus, quomodo idem, dilatatis charitatis suæ spatiis, adeo se totum
proximorum salutem promovendæ tradidisset, ut quasi nil aliud egisset,
nil aliud cogitasse toto vitæ suæ tempore videatur. Quum enim à primis usque Religiosæ
professionis annis, exacto Theologiæ curriculum, Sacramentalibus Fidelium
Confessionibus excipiendis, & Predicationi verbi Dei operam dare jussus
fuerit, difficile diducitur, qua diligentia & labore, qua libertate ac zelo,
qua contentione, quo fructu, eximia hæc Sacerdotalis officii partes omni tempore
impleverit. Omnia victorum genera, pravos omnes consuetudines immaculatis
Christianæ sanctimonie legibus adversantes, quæ fidelibus exhortationibus, quæ
liberiori voce, & mirabili quadam eloquentia vi infectatus, novos populo mores
induxisse visus est. Præcipuam verò curam studiumque adhibuit in investigandis
Hæreticorum impietatibus ac fallaciis, si quem forte aditum in Catholicorum
animos, vel per seductorum fraudes & artificia, vel per Diaboli suggestionem,
& ultroneam præsumptionis temeritatem, iis patefieri posse dubitaret;
eisdemque proffragandis, nec suâ tantum operâ, sed Magistratuum quoque,
ac Principum auctoritate, unde quaque eliminandis fugandisque feliciter adlaboravit.

Denique charitatis suæ plenitudinem ad externum quoque Proximorum
levamen & auxilium extendens, omnes calamitosos paterno sinu complexus,
pauperum numerosos greges collectis undique elemosynis sustentabat; Pupillorum
ac Viduarum solitudinem, comparata eisdem Potentiorum ac Principum
ope, sublevabat; Carceribus inclusis, omnibus, quibus poterat, spiritalibus
& corporalibus solatiis invariè; ægrotos quoslibet sedulo invivere, recreare
se, ac Deo conciliatos ad extremam subeundam luctam armare non desistebat.

Quo

Quo quidem in genere nullam habuit ubertorem meritorum segetem, quam quum Austriacus exercitus in iis Regionibus stationes habens, epidemico morbo univerrim fere correptus, miserandum de se pabulum languoribus, & morte præbebat. Tunc enim videre licuit, quæ charitatis flamma succensus FIDELIS esset, dum horrendas morborum & funerum species minimè refugiens, ægrotos Milites singularim invisere, solari, eorum ulcera contrectare, tabem & pedorem abstergere, cibos ac medicamenta ipsis suppeditare, denique Ecclesiæ Sacramenta in desesso studio ministrare, in deliciis habuit.

Quum itaque Sanctissimis Salyatoris Nostri exemplis atque præceptis tam accuratè insitens, duplici dilectionis spiritu se plenum ostenderet, id optimo jure assequutus est FIDELIS, ut ad Apostolici muneris consortium, Divino consilio, Superiorum judicio, Romanæ Sedis auctoritate, adlegeretur; quo tandem eximix suæ charitatis, cujus illustria diu dederat specimina, heroicum illum actum expleret; quo sanè majorem nemo præstat, ut animam suam poneret pro Dei gloria & proximorum salute. Quum etenim fide recordat. Prædecessores Noltri Romani Pontifices Paulus V. & Gregorius XV. decrevisent, grassanti per conterminam Italiæ Rhætiæ Hæreticorum dogmatum contagioni, per Orthodoxæ doctrinæ prædicationem, salutaria admovere remedia, & validum simul aggerem, nè latius error propagaretur, objicere; visum est ex Cappuccinorum potissimum Familia delectos Viros, ipso præside ac duce FIDELI, in hujusmodi opus designare, qui animas diabolica fraude deceptas ad Ecclesiæ gremium revocare, eas verò, quæ Dei beneficio à pestifera labe adhuc servabantur intactæ, in sanctæ Religionis Fide conservare niterentur.

*Missionibus in
Rætia proficitur.*

Hic verò excelsa FIDELIS virtus, quæ antea velut angustis conclusa limitibus se continuerat, tamquam latissimo sibi aperto ad currendum stadio, totam se exseruit, & plenissime manifestavit. Nec enim assequi dicendo possumus, quo animi fervore ac zelo, quam invicta patientia atque constantia, quam assiduis durisque laboribus, impositum sibi munus fuerit executus; nunc stantes in fide confirmans, nunc nutantibus opportunè succurrens, hic lapsos ad pœnitentiam revocans, illic obfirmatos in impietate cum omni fiducia increpans & impugnans, non modo in Catholicorum Ecclesiis, sed in ipsis quoque Hæreticorum Aedibus, per vicos præterea, atque plateas, per domos & rusticana tuguria, per aspera & invia montium, in sudore & angore, in fame & frigore & nuditate, in periculis & vitæ discrimine; ita ut admirabilis zeli, sanctitatis, atque doctrinæ testimonium ab ipsis etiam stupentibus Hæreticis extorqueret.

Excitabat eum ad præclaros exantlandos labores, non modo suscepti officii sublimitas, & uberrimus animarum fructus, quem in multis quotidie Hæreticis ex omni ordine atque ætate ad Ecclesiæ sinum redeuntibus apertè cernebat; verum etiam occulta quædam & blanda spes illius obtinendi finis, quem multò ante sibi propositum, & votis ardentibus expetitur, vix tamen se aliquando affecturum fore putaverat, ut scilicet dignus efficeretur pro nomine Christi sanguinem & vitam profunderet.

Et quidem non diu tulit humani generis hostis, hunc sibi Virum tot prædas è faucibus eripere, dumque fiduciam conceperat, novas in dies Nationes, nova Regna in suam potestatem se redacturum, jam fere sibi ab acquisitis imperio suo terris migrandum esse. Videns ergò FIDELIEM plura quotidie ad destructionem erroris, & Catholicæ veritatis propagationem utiliter constituturæ, ejusque consilia incredibili populi voluntate, auctoritate quoque Principis in tota Regione constabiliiri, nonnullos ex perversissimis impietatis sectatoribus diabolico furore complevit; misitque in cor eorum, ut Virum Dei, profanorum dogmatum rituumque destructorem, Apostolicæ Missionis ducem, de medio tollerent. Qui quum novissent eum in quodam Oppido, Luceyn nomine, commorari, miserunt ad ipsum aliquos ex vicino Seviens Pago, qui pietatem verbo simulantes, rogarent eum, ut proximo die Dominico, ad eorum Ecclesiam concionaturus se se conferret; ostendentes haud inutilem apud ipsos fore salutaris doctrinæ prædicationem. Quamvis autem multa essent, quæ infidiarum suspitionem FIDELI merito facerent; ne tamen Apostolico muneri aliqua ex parte deesse videretur, quum præsertim martyrii certamen sibi nequa-

*Persecutio in curia
excitatur.*

*Ipsius Martyrii
narratio.*

quam deducendum putares, confitatus die, qua fuit vi r. kalend. Majas anno
 salutaris MDCXXII., eorum salutis cupidior, quam vite suae, ad praeterea Se-
 videnter Pauperum tempore perierit: Cumque in primis Omnipotenti Deo in-
 maculatam. Hostiam obtulisset; seque Eucharistici Panis alimento roborasset,
 Divinae ardoris incendia spirans, suaeque voluntate jam Martyr, suggestum conf-
 endit: In quo quantum instantis mortis praesagium invenisset in hae verba conf-
 criptum: *Hostis pro debitoribus, & non amicus*: non ideo tamen formidine frac-
 tus, nec de concepto zeli fervore quidquam remittens, cepit frequentissimo
 populo libera voce, ut solebat, veritatem annuntiare, hortarique errantes, ut
 redirent ad Ecclesiam inceneratam Fidei alumniam, nutricem beatae spei. Cum
 subito a matris nominibus Templum complectur, qui impetu facto, insanisque
 clamoribus elatis, concionem perturbant, eumque omnes in unum FIDELIEM
 arina, festes, tela dirigerent, quidam ex ipsis ignito globulo explosio, irrito
 quavis ictu, eundem trajicere conatur. Tum demum FIDELIS extremam sibi
 vitae horam adventasse conspiciens, & cathedra descendit, & ante Majorem
 Aram in genua provolutus, quum se, vitam, & sanguinem suum in holocaustum
 Deo habens obtulisset, suumque agonem, Ecclesiae pacem, ipsos demum
 persecutores suos, crudelia corda, cruentos animos, Domino commendasset,
 seuto Fidei, & lorica spei armatus, per ostium & latere Ecclesiae patens, ad non
 dubiam mortem impavidus properavit. Qua in re non minor apparuit illius
 magnanimitas & fortitudo, quam si atrocissimos cruciatus, atque diuturnos
 dolores corpori suo iniustos fortiter patienterque tolerasset. Quis enim puteo
 minorem vini adhibitum esse homini, cujus animo praesentis mortis aspectus,
 perspicuum cordis periculum, non sine tumultu horrendisque minis, obiectum
 est; quam si ipsius corpus alicuium fuisset tormentis atque vulneribus, quae for-
 tes saepe vii naturali quadam virtute constanter tulisse memorantur? Verantem-
 nem habet fortitudinem Militi suo donavit is, qui pro illo prior in Cruce sangui-
 nem fudit.

Vix itaque FIDELIS & Templi foribus modico spatio processerat, quum
 impiorum manus eum gladiis, hastis, ferratisque sustibus eum circumfistunt, ac,
 furentium belluarum more in ipsum irruentes, vulneribus supra viginti con-
 fidunt, atque immanissimè contundunt. Ille autem sereno vultu horrendos ictus
 excepit, sublatisque, quantum poterat, in Caelum oculis, laetus & hilaris, quod
 sibi datum esset pro Ecclesiae Fide gloriosam mortem occumbere, in manus Dei,
 cui omnia vivunt, spiritum exhalavit.

*De fama Sancti-
 tatis, & Miracu-
 lorum S. Fidelis.*

Invieta FIDELIS in perferenda morte constantia, Christianaque animi
 magnitudo, cujus non suspecti testes facti sunt ipsi Sicarii, Hereticos quoque
 in admirationem traxit, & alienus ex ipsis mentem ita illustravit, ut paulò post
 ex magistro erroris, discipulus fieret veritatis. Catholici verò, quibus & illius
 vite sanctitas, & praedicationis veritas, & pretiosae mortis causa perpecta erant,
 minime dubitarunt FIDELIEM ipsum Martyris loco habere, ejusque opem apud
 Deum in angustiis & necessitatibus implorare. Itaque septimo post mense concis-
 as FIDELIS exuvias ex eo loco, ubi primum humatae fuerant, ad Ecclesiam
 Curiam, triumphali vultu pompa, Austriacis comitantibus copiis, atque
 universo Clero & Populo obviam praeduntibus, detulerunt. Neque verò distulit
 Altissimus; editis signis atque prodigiis, ostendere quam accepta sibi essent
 praestita Martyri suo obsequia, & vota fidelium ipsius interventioni commenda-
 ta. Etenim ille idem Archiducis Austriae Exercitus haud ita multò post contra
 rebellantes illius Regionis Haereticos arma ferens, non occulto dumtaxat FI-
 DELIS praesidio, sed & ipsius visibili ductu, quem & complures Milites, & ipse-
 met Haereticorum Dux, clarissima in luce, striditque gladio sibi minitantem
 conspexerunt, insignem de perduellibus victoriam reportavit. Cumque innume-
 ri quotidie Fideles, qui se Martyris precibus commendabant, in rebus etiam na-
 tury vires praetergredientibus, votorum compotes fieri se testificarentur; eaque
 fama per universam Ecclesiam in dies magis augetur; visum est Apostolicae
 Sedis, instante potissimum Venerabili Cœni S. R. E. Cardinalium negotiis Pro-
 paganda Fidei praepositorum, (qui, post eam Congregationem constitutum, pri-
 mum hunc ex Missionariis à se ablegatis pro Christo mortem oppetivisse gloria-
 ban-

7
bantur), legitimas Inquisitiones atque Processus auctoritate Apostolica confi-
ci; ut, si de FIDELIS martyrio pro Catholica Fidei causa perpeffo, & iuxta tu-
tissimam Ecclesie Romanæ disciplinam, de miraculis præterea ipsius intercessio-
ne à Deo paratis, rite constitisset; debitas ipsi cultus in terris, cum Sanctis
Martyribus, quorum consortium in Cælis obtinuerat, ab Ecclesia exhiberi
posset.

Capta sunt igitur usque à temporibus sel. record. Prædecessoris Nostri
Urbani Papæ VIII. eoque annuente & jubente, hujusmodi Inquisitionum acta,
quæ per integrum ferè sæculum continuata, tandem, instantibus clar. memor.
Carolo VI. Hispaniarum Catholico, & Romanorum Règo in Imperatorem elec-
to, & Charissima in Christo Filia Nostra Elisabetta Christina earumdem Hispa-
niarum Catholica, ac Romanorum Regina Illustri, nunc ipsius Caroli Vidua,
aliisque supremis Principibus, nec non prædicta Congregatione S. R. E. Cardi-
nalem de Propaganda Fide, magnoque numero Antistitum & Procerum Ger-
mania, totoque præfato Ordine Fratrum Minorum S. Francisci Cappuccinorum,
sub pia memoriæ Benedicto Papa XIII. similiter Prædecessore Nostro ad examen
deducta, & primò quidem pro validis agnita, mox ad erudendas Martyrii, & Mi-
raculorum prædictorum probationes, totius Congregationis Sacrorum Rituum
judicio subiecta fuerunt. Cumque nos ipsi tunc in minori statu Promotoris Fi-
dei munus gerentes, pro officii Nostri debito, quæcumque super duplici hujus-
modi judicii capite animadverti, aut objici poterant, diligentiissimè adnorare,
& tam voce, quàm scripto deducere non omiserimus; triplici ipsius causæ exa-
mine, ut moris est, in prædicta Congregatione Sacrorum Rituum præmissò,
idem Benedictus Prædecessor, audito ejusdem Congregationis consilio, causâ-
que cognita, die xxiv. Februarii anni MDCCXXIX. pronuntiavit, constare de
Martyrio in odium Fidei Catholicæ à FIDELI perpeffo, ac de veritate quatuor
potissimum Miraculorum ad invocationem ipsius Beati Viri à Deo editorum;
quorum primum fuit, quod exorto in Arce Majenfeldensî maximo incendio, eo-
que inter aprissima ignis alimenta, ligna nimirum, & pyrii pulveris cumulos,
increbescente, invocata apud Deum FIDELIS ope, statim restinctum fuit; Se-
cundum, quod Monialis quædam, nomine Cæcilia Munfingerin, horribili inflam-
matione mamillæ, cum suspitione canceri, plures jam dies excruciatæ, ad moris
gloriosi Martyris Reliquiis, perfectam sanitatem illicò recuperavit; Tertium,
quod oculus Infantis Pauli Francisci Papusini à primis ipsius vitæ diebus hu-
more diffusens, apertoque foramine, & pellicula superinducta, excipiendæ luci
jamjam ineptus, quam à medica facultate auxilium frustra quereretur, concep-
to à Matre voto in honorem ipsius FIDELIS, naturali integritati restitutus fuit;
Quartum denique, quod Gaspar Stigher ob quinquennales dorsi-dolores ad
omnem ferè corporis motum impotens factus, quum se FIDELIS patrociniò
commendasset, ad tactum mucronis, quo Dei Servus confossus fuerat, momento
temporis convalescens, non itineri modò, sed & rusticis quibusque laboribus
ipsa die se dedit, integris viribus exinde utens. Quare, audito iterum præfata
Congregationis consilio super tuto progressu ad formalem ipsius Servi Dei Beati-
ficationem, idem Benedictus Prædecessor, per suas Literas in forma Brevis
datas die-xxi. Martii ejusdem anni, ipsum FIDELIEM in Beatorum Martyrum
numero recenseri, ejusque memoriam, imagines, atque reliquias religiose coli,
Divina quoque Officia, & Missas in ipsius honorem à Fratribus Minoribus præ-
dicti Ordinis Cappuccinorum, univërsoque Clero nonnullarum Civitatum &
Oppidorum, celebrari permittit.

Cum autem Beati gloria, novorum prodigiorum famâ, & impensiori Fi-
delium cultu in dies amplificaretur, & præfati supremi Principes, & S. R. E.
Cardinales, aliique per Orbem Antistites & Proceres, idemque Cappuccinorum
Ordo pius super eo instantias iterarent, placuit sel. record. Decessori Nostro
Clementi Papæ XII. non solum Lectiones proprias de ipsius Beati FIDELIS vi-
ta, & Martyrio à prædicta Sacrorum Rituum Congregatione recognitas, in ejus-
dem Officiò recitari, ejusque nomen in Martyrologio Romano describi; sed
etiam, reasumptâ causâ, novos auctoritate Apostolica Processus instrui concef-
sit super Miraculis, quæ post indultam ipsi venerationem accidisse dicebantur.

Cum-

Actorum seriens.

*Decretum de mar-
tyrio, & causa mar-
tyrii.*

*Miracula pro Bea-
tificatione appro-
bata.*

*Solemni Beatifi-
catio.*

*Causa reasumpta
pro Canonizatione*

Cumque hujusmodi Processus ante omnia ritè, & validè confectos esse constiterit; ex quatuor Miraculis inibi recensitis, & in prædicta Congregatione Sacrorum Rituum semel, bis, tertio, audito semper oretenis & in scriptis Dilecto Filio Promotore Fidei, examinatis, duo præcipuè reperta sunt plenissimis probationibus testata, & omni naturæ vim excedentia; quæ quum deinde Nos ipsi privatis studiis accuratissimè discusserimus, ea tandem, invocato sæpe Divini Luminis auxilio, solemnè Decreto Nostro, die xviii. Januarii anni MDCCXLIV. in Festivitate Cathedræ Beati Petri Apostoli edito, approbavimus & publicavimus. Unum eorum accidit Dilecto Filio Fr. Candido à Mediolano Sacerdoti professo præfati Ordinis Minorum Cappuccinorum, qui epileptico morbo per decennium laborans, postremo infirmitatis suæ anno nullam ferè diem, nullam noctem, ab iteratis, gravibusque ejusdem morbi accessibus liberam habuerat; & stomachi temperie labefactatà, cibum retinere non valens, corporis viribus adeo delitutus remanserat, vt in lectulo projectus ne cibum quidem manibus suis ori admovere posset. Hic post inutile plurium medicamentorum usum, Beati FIDELIS opem implorans, ejusque Imaginem à Confessario sibi benediciente oblatam devoto mentis affectu veneratus, perfectam sanitatem, corporisque vires ac robur, nulla interiecta convalescentiæ mora, recuperavit; itaut ipsa die, communis Instituti observantiam resumere, & plurium miliarium iter peragere non dubitaverit, deindeque laboriosis quibusque officiis obeundis idoneus, & à quocumque prædicti morbi incurfu exemptus extiterit. Alterum evenit in puero Iosepho Kirner, qui antequam per ætatem pedibus suis incedere posset, dira rachitide in inferioribus corporis partibus correptus, eaque jam per triennium, perseverante, nullo modo poterat cruribus pedibusque se sustentare; Cum autem ipsius Mater ad Beati FIDELIS Aram supplicem eum detulisset, ab Omnipotenti Deo obtinuit, vt statim consolidatis ipsis basibus, relictisque fulcris, quibus corpus regere consueverat, per se ambulans & exiliens, Domum redierit, ac deinceps libero pedum, & crurium usu gavifus fuerit.

*Nova Miracula
pro Canonizatione
approbata.*

*Decretam de
ta processu ad
Canonizationem.*

His itaque novis miraculis, ut prædiximus, cognitis & approbatis, quam jam Beati Martyris glorificatio ipsius Dei voce manifestè declarari videretur, accepto prius consilio Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, aliorumque in prædicta Sacrorum Rituum Congregatione suffragium habentium, Spiritus Sancti lumine Nostri aliorumque precibus implorato, tandem die xxiv. mensis Aprilis ejusdem anni MDCCXLIV. ipsius gloriosi Martyrii anniversaria, post sanctum Sacrificium Deo oblatum in Ecclesia Fratrum Cappuccinorum, ad Altare, in quo expositæ erant ejusdem Beati FIDELIS Reliquiæ, publicum Decretum edidimus, quo causam hanc in præfata Congregatione absolutam denunciantes, ad solemnem ipsius Beati Canonizationem servatis servandis quodcumque procedi posse declaravimus.

Consistorium Secretum.

Pro cuius Decreti executione quum, præter superius enunciatis, Charissima quoque in Christo Filia Nostra Maria Theresia Hungariæ & Bohemiæ Regina Illustris, in Romanorum Imperatricem electa, aliique Catholici Principes, & Populi, Ecclesiarumque Pastores demissas Nobis preces obtulissent, Nos, ut in tanto negotio nihil contra Sanctionum & Constitutionum Apostolicarum statuta, & tutissimum Prædecessorum Nostrorum morem ageremus, primum quidem congregatis coram Nobis die xvi. elapsi mensis Aprilis in Consistorio secreto univertis Ven. Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus, de præclaris Beati Viri meritis verba fecimus, & adhibitas in hujus causæ discussione, ad normam Decretorum Apostolicæ Sedis, exactissimas diligencias, prolataque tum à Nobis, tum à Prædecessoribus Nostri, ut præfertur, natura judicium, Nos ipsi distinctè exposuimus: Cumque eorum unanimes sententia fuerit, ut supremam gravissimo iudicio manum, servata tamen consueta in hujusmodi causis tractandis Ecclesiæ Romanæ praxi, tandem imponeremus; Ideo accitis ad Urbem compluribus Ven. Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis per Ecclesias constitutis, uberem primò Relationem de ipsius Beati vita, virtutibus, martyrio, ac miraculis, in publico Consistorio, coram Nobis univertisque Ecclesiasticorum Ordinum confessu, per Dilectum Filium Virgilium Montecatium Nostri Consistorialis Aula Advocatum oretenis exponi; mox aliam ex authenticis

Consistorium Publicum.

rationum prædictæ Congregationis Sacrorum Rituum collectam ; scriptoque
 traditam, omnibus, & singulis, quorum suffragia exquirebantur, exhiberi man-
 davimus. Deinde, die VIII. currentis Junii, coactis iterum coram Nobis in
 Consistorio semipublico prædictis S.R.E. Cardinalibus, tum etiam Patriarchis,
 Archiepiscopis, & Episcopis in Romana Curia præsentibus, auditantibus quoque
 Apostolicæ Sedis Notariis, & Causarum Palatii Apostolici Auditoribus, prædi-
 ctorum consulerunt suffragia, & quidem omnia in unum sensum pro Beati Ca-
 nonizatione convenientia, lætantes audivimus ; quorum etiam exempla à singulis
 subscripta in Tabulariis Romanæ Ecclesiæ jussimus asservari. Nos autem in-
 firmittatis Nostræ consilii, ut spiritum consilii de Cælo Nostris atque fidelis populi
 precibus obtinere mereremur, generalibus indictis jejuniis, publicas in de-
 signatis per Urbem Ecclesiis obsecrationes plurimum dierum spatio, concessa
 etiam in eum finem orantibus Indulgentia, fieri præcepimus. Tum adventiente
 hac die Apostolorum Petri & Pauli natalitio dicata, solemnii supplicationis ritu
 ad Ecclesiam Beati Petri in Vaticano procedentes, unâ cum omnibus prædictis
 Ven. Fratribus Nostris, cæterisque Romanæ Curie, & Nostræ Au'te Prælati, Of-
 ficialibus, & Familiaribus, univertioque Clero Sæculari, & Regulari, & devotissi-
 mo Populo, Divinam opem advocantibus ; auditis iterum enixis Christiano-
 rum Principum, Ecclesiarum, & Populorum postulationibus, quas Nobis repre-
 sentavit Dilectus Filius Noster Joachimus Tituli Sanctorum Quatuor Corona-
 torum ejusdem S.R.E. Presbyter Cardinalis Portocarrero nuncupatus ; post sacros
 Hymnos, Litanias, aliaque preces de more decantatas ; ad laudem & glo-
 riam Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, ad Fidei Catholicæ exaltationem, & Chri-
 stianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, Beato-
 rum Apostolorum Petri & Pauli, ac Nostra, & de præmissorum omnium Ven.
 Fratrum Nostrorum consilio & assensu, prædictum FIDELIEM à Sigmaringa Sa-
 cerdotem Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Cappuccinorum, de cujus vi-
 ta sanctè traducta, & morte pro Catholicæ Fidei propagatione perpeffa, & deque
 miraculis ipsius intercessione patris plenissime constabat, & constat, Sanctum
 Christi Martyrem esse pronunciamus, & Sanctorum Martyrum Catalogo ad-
 scriptum, ab universa Catholica Ecclesia honorari, & coli, decrevimus, defini-
 mus, & respectivè mandavimus ; In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti
 Omnibus quoque Christi fidelibus, qui singulis annis die xxiv. Aprilis, verè præ-
 sèntes & confessi, Ecclesiam Cathedralè Curiensem, in qua sacrum Marty-
 ris Corpus asservatur, devotè visitaverint, septem annos, & totidem Quatuor-
 genas de injunctis eis, seu aliis debitis pœnitentiis, eadem auctoritate misericor-
 diter in Domino relaxantes.

*Cardinalium &
 Episcoporum suf-
 fragia in consisto-
 rio semipublico.*

*Solemnis Canoniza-
 tio.*

Indulgentia.

Mox Omnipotenti Deo cum Angelis & Sanctis ejus humillimam gratia-
 rum actionem, demissisque preces per ipsius Sancti merita offerentes, ad sacram
 Beati Petri Apostoli Confessionem sacrosanctum Missæ Sacrificium cum com-
 memoratione ejusdem Sancti FIDELIS Martyris, nec non Sanctorum Camilli,
 Petri, & Joseph Confessorum, Sanctæque Catharinæ Virginis à Nobis partitè
 Sanctorum alio rite adscriptorum, solemniter celebravimus, ac denique humi-
 liatis in conspectu Domini Fidelibus cunctis ibi præsentibus, plehariam om-
 nium peccatorum Indulgentiam largiti fuimus.

Gratulamur igitur invictæ Orthodoxæ Religionis Præconi, cui donatum
 est pro Christo, non solum ut crederet in eum, sed etiam ut pateretur pro eo,
 atque ita per momentaneum tribulationis certamen, ad æternam Beatitudinis
 triumphum perveniret in Cælis, ubi eum pro Catholicæ Fidei dilatatione, & pro
 temporum Nostrorum tranquillitate, apud Auctorem pacis Nostræ, & consula-
 matorem Fidei sue, de precatore fore confidimus.

Ut autem præmissa omnia perperâ futurorum temporum memoriæ com-
 mendentur, Nos ea præsentium Litterarum Apostolicarum tenore in omnium
 per univertum Orbem notitiam deduci volumus ; mandantes, ut earundem
 præsentium transumptis, siye exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii
 publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ mun-
 tis, eadem ab omnibus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si
 forent exhibitæ, vel ostensæ.

*Præsentium tran-
 sumptis auctoritas
 tribuitur.*

Nul-

Sancto.

To

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostre definitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. Pontificatus
Anno vi. die 29.
Junii 1746.

Datum Romę apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicę
MDCCXLVI. III. Kalendas Julii, Pontificatus Nostri Anno vi.

✠ Ego Benedictus Catholicę Ecclesię Episcopus.

✠ Ego T. Episcopus Ostię. & Velitermen. Card. Rufus Decanus, &
S. R. E. Vice Cancellarius.

✠ Ego A. Episcopus Portuensis Card. S. Clementis S. R. E. Ca-
merarius.

✠ Ego V. Episcopus Pręvestinus Card. Petra, Card. Penitentiarius.

✠ Ego P. A. Episcopus Albanen. Card. Carafa.

✠ Ego V. Episcopus Sabinen. Card. Bichius.

✠ Ego Nicolaus Maria Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter. Card.
Lercari.

✠ Ego Fr. Tit. S. Marię Transyberim Presbyter. Card. Burghesius.

✠ Ego A. Tit. S. Stephani in Monte Cęlio Presbyter. Card.
Gentili.

✠ Ego Fr. J. A. Tit. SS. Sylvestri & Martini Presbyter. Card.
Guadagni.

✠ Ego T. Tit. S. Cęcilię Presbyter Cardinalis de Aquaviva.

✠ Ego D. Tit. Basilicę Sanctorum Duodecim Apostolorum Presbyter.
Card. Rivera.

✠ Ego J. B. Tit. S. Marię Angelorum Presbyter. Card. Spinola.

✠ Ego R. Tituli Sanctę Sabine Presbyter. Cardinalis de Uccio.

✠ Ego D. Tit. S. Bernardi ad Thermas Presbyter. Card. Pas-
sionens.

✠ Ego S. Tituli Sanctę Priscę Presbyter. Cardinalis Valenti.

✠ Ego J. F. Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter. Cardinalis
Portocarrero.

✠ Ego C. Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter. Cardinalis Paulatus.

✠ Ego C. A. Tit. S. Marię de Pace Presbyter. Cardinalis Caval-
chinus.

✠ Ego F. Tit. S. Marię de Populo Presbyter. Cardinalis de Ricciis.

✠ Ego A. Tit. S. Sylvestri in Capite Presbyter. Cardinalis Rufus.

✠ Ego C. Tit. S. Marię de Ara-Cęli Presbyter. Cardinalis Calcag-
nini.

✠ Ego P. M. Tit. S. Agnetis extramuros Presbyter. Card. de Mon-
tibus.

✠ Ego F. Tit. S. Matthę in Merulana Presbyter. Card. Tamburrini.

✠ Ego

- ✠ Ego J. Tit. S. Crucis in Hierusalem Presbyter. Card. Besozzi.
 ✠ Ego Carolus S. Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis de Marinis.
 ✠ Ego Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus Card. Albanus.
 ✠ Ego Nerius Sancti Eustachii Diaconus Cardinalis Corsinus.
 ✠ Ego Agabitus Sanctæ Agathæ Diaconus Cardinalis Mosca.
 ✠ Ego C. S. Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis Sacripantes.
 ✠ Ego M. SS. Cosmæ, & Damiani Diaconus Cardinalis Bologninus.
 ✠ Ego H. S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.
 ✠ Ego P. S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Columna.
 ✠ Ego A. Sanctæ Mariæ in Aquiro Diaconus Cardinalis Tanari.
 ✠ Ego H. S. Adriani Diaconus Cardinalis Bardi.
 ✠ Ego D. SS. Viti & Modesti Diaconus Cardinalis Ursinus.

D. Card. Pafsioneus. J. Datarius. Vissa de Curia I. C. Bofchi. J. B. Eugenius. Loco ✠ Plumbi. Registrata in Secretaria Brevium.

Concordat hoc exemplar cum litteris Apostolicis in formam transcripti redactis, publicatis, & ut supra mihi infrascripto Notario ad hunc effectum exhibitis à R. P. Fr. Antonio de Irlanda Ex Lectore Sacræ Theologiæ, Ex Definitorè, & Guardiano hujus Conventus S. Joannis Baptistæ Cappuccinorum: in quorum fidem, ego infrascriptus Notarius, præsens, licet Typis datum, signo, & subscriptione meis muniti requisitus in fidem. Granatæ die Januarii anno millesimo septingentesimo quadragesimo septimo.

